

Двѣ-тъ сѣрца говоряхъ

Думи неизрѣченни...

Кой разбира отъ тѣхъ думи? —

Сами ги разбирахъ:

Двѣ души ся пытахъ сами —

И си разумѣвахъ.

А и кому това можи

Явно да ся кажи

У двѣ сѣрца, кое лѣжи

Языкъ да го искажи:

Тамъ и радость, тамъ и жалость,

Тамъ злати надѣжди,

Тамъ и милость, тамъ и драгость,

Тамъ и зли примѣжди.

Тамъ и сичко ся събрало —

У едно ся слѣло:

Сѣрце, гърло пристиснало —

Въ сълзи ся излѣло....

Боже милый, Боже вышній!

Кой другъ това можи,

Раскажи ми Боже милый,

Съ рѣчи да искажи?...

XXX.

Пѣкъ булка-та стои, глѣда:

Нищо не разбира,

Кѣтъ сѣглѣда — Дешка блѣдна

Тихо ѝ продума:

„Мъръ Калино!... какво правишь?

„У себя си дойди...

„Дѣте-ли си, чи ся плашишь?

„Малко мѣжка бѣди!....

„А бре булинъ, чи какво ти ѣ,

„Защо ми не кажишь?

„Както глѣдамъ тѣжко ти е,

„Що си не полѣгнишь!

„Ны, ей сега, ще си идимъ,

„На тати ще кажимъ: